

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוְהָ אֶתְכֶם  
הַיּוֹם, לֵאמֹר אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, וּלְעִבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל  
גִּפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִסֵּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ; וְאִסַּפְתִּי  
רֶגְעוֹ, וְתִירַשְׁתֶּם רֵצְקָהּ. וְנָתַתִּי עָשָׂב בְּשִׂדְדֶיךָ לְבִתְחֻמָּהּ; וְאִכְלֹתָ  
וְשִׁבְעָתָה. הַשְׁמִירוּ לָכֵם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם  
אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְתָרַח אִף יְיָ בְּכֶם, וַעֲזַר  
אֶת הַשָּׂמִים וְלֹא יִהְיֶה מִסֵּר, וְהִאֲדָמָה לֹא תִהְיֶה אֶת יִבְלֵיהֶ;  
וַעֲבַדְתֶּם מִתְּרֵה מֵעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וְחִסְתֶּם

עין משפט  
נר מצות.

[illegible][illegible][illegible]

מזל:

ממנו ליה לצור  
בקר לקו סיו וי  
הדק מנעו לו  
השמן וא"ר צחק כל  
בתחלה מרעין לו  
איתרבב שמן וא"ר  
בתחלה מתעשרת ב  
השנה מרשית כחיו  
טל אחריה וא"ר צחק  
לפי מעשיו של אחיה  
אלהים אל קול הגע  
צחק ג' דברים מזה  
אלו הן קיד נפיו ועי  
הבירו דא"ר (אבין)  
הוא נעשו תחלה ש  
אברם חסדי עליו  
לספוד לשורה ולבכות  
מקצין טור דיע של  
צחק ה' וצחק השם  
דכתיב וצחק ה' וצחק  
והצחקו אלה בצד לו  
שניו השם דכתיב

[illegible]

תפלה ומלשון יחל משה (שמים לב) ואל"ר יעקב (שם)  
ועשו לימור בוקים הוא בזכותו ונראה מה הם

פ"ק דקדושין (דף ע"ב וס"ב) מי שזכיותיו מרובים

[illegible]

1. The first step is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

באשר הוא שם. ומלש נבדלת  
רבה אמרו מלכא כדון למי הקב"ה  
רשעים עומדין ביה לנחמיה אם  
בין נחמא אהם מנהל ו' נחל שמי'  
(שם) מ' משל עברד וז' קרלס  
הכלו הכיו ממי שמי מלכא קרלס  
הכלו מדי מלחמה וטרדו נחמיס  
וכ' מלחמה הכס נחל לנס  
הכס דקד הוא לו רשע אמרו ו'  
דקד אמר לנס נחמיס הוא שם אידי  
ן אם הכלו אלף בשעמי: קיד  
נפיר. ועבר ספמי מרס עוטמיס  
סלומי כלל רחמי ו' מלכמיס ו' סג  
ומסן ק' הוא נבדק: רעין תפלי'  
סומי ע' ספמי (6) ספמיס ספמיס  
ספמיס ספמיס לז: מרס דמי.  
ממי ספמיס ה' מדי וימדי (מלמיס  
ס) סוממיס כלס רחמי סמיס  
סמיס עדי: רבא אברדו ותי.  
הוא קבר סוממי: סמיס כסמי.  
סג מרסמי: ונפמיס לז תמי.  
ונרגל מסמיס קיס מרסמיס וסלי  
קמיס נכמיס: מלמיס ספמיס.  
ספמי וסמיס של מלמיס ספמיס:

וְהָיָה שֶׁכִּי יִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל וְהִרְבֵּה  
 נָעַה לָּהּ כִּי שָׁנִי מַעֲשֵׂה  
 יָדָיו אֶת מַעֲשֵׂיהָ כְּחֹבֶב  
 הָרַעָה אֲשֶׁר דָּבַר לַעֲשׂוֹת  
 אֵל אִף שָׁנִי מְקוֹם דְּרֹכָיו • וַיֹּאמֶר ה' אֵל אֲבִרָם  
 עֲשֶׂךָ לָנוּ גִּזְלֹ וְאִידֵךְ הָהוּא וְכוּתָא רֵא"י הוּא אֲדֹרְגֵא  
 חֵיבִי אִם לִדְקִיבֹל פְּנֵי רֹבֵל שְׁנֹאמֶר • מִדְּעָ אֶת  
 לֹא חֲרַשׁ וְלֹא שַׁבַּת מִכֻּלֵּי דְבַחְרֵשׁ וְשַׁבַּת אִיכְעִי לֹא  
 חֵיבִי אִם לִמְדֵר אֶת עַצְמוֹ בְּרַגְלֵ שְׁנֹאמֶר • וּבִגְבֻלָתָם  
 יוֹכִי וּבִגְבֻלָתָם לֹא נִתְעָו • יִכְוֹל יְהוֹ יִשְׂרָאֵל מִזְחֲרָן  
 מִזְדִּיר לֹמֶר • אֲמֹר אֵל הַכְּתֻבִּים וְאֶתְרֵן בְּנֵי אֶתְרֵן מִזְחֲרָן  
 יִתְרֵן וְהֵלֵא דְבָרֵים קֹל תְּחֹמֶר וְזֶה טוֹמָאָה חֲמוּדָה כְּתֻבִּים  
 אִינוּן מִזְחֲרָן טוֹמָאָה קֹלָה לֹא כֹל שֶׁכֵּן אֵלֵא מֵה תִּלִּי  
 בְּרַגְלֵ אִידִי בְּרוֹסִפְרָאִי אִידִי יוֹחֲנָן 'שְׁלֹשָׁה סְפָרִים נִתְחַתְּקִין  
 וְעֵינִים נִתְחַתְּקִין וְאֶתְרֵן לִשְׁלֵשׁ רַשְׁעִים גְּמוּרִין נִתְחַתְּקִין וְנִתְחַתְּקִין  
 בִּין וְנִתְחַתְּקִין אֶלְתֵּר לֹא חֵיבִי אִם לִדְקִיבֹל אֲדֹרְגֵי בִּינֵינִים  
 גֵּינִים תִּלְוִין תְּעוּמִין מְדִיָּה וְעַד יוֹדִיכִי זְכוּ נִתְבָּתֵן לְחֵיבִי לֹא  
 אִידִי אֲבָן מֵאִי קִרָא • יִמְחוּ מִסְפֵּר חֵיִים וְעַם צִדִּיקִים לֹא  
 זֶה סִפְרֵן שֶׁל רַשְׁעִים גְּמוּרִין חֵיִים זֶה סִפְרֵן שֶׁל צִדִּיקִים  
 חֲבָבֹו זֶה סִפְרֵן שֶׁל בִּינֵינִים רַ"נ בְּרִי יִצְחָק אֲבִיר מוֹהָב • וְאִם  
 יָדֵךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ מִתְּנִי נָא זֶה סִפְרֵן שֶׁל רַשְׁעִים מִסְפֵּדֹו • וְאִם  
 אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ זֶה סִפְרֵן שֶׁל בִּינֵינִים • תְּנִיָּה בִּישׁ אֲמֹרִים • גִּי  
 זֶה אֶתְרֵן שֶׁל צִדִּיקִים גְּמוּרִין וְאֶתְרֵן שֶׁל רַשְׁעִים גְּמוּרִין וְאֶתְרֵן  
 חֵיִים גְּמוּרִין נִתְחַתְּקִין אֶלְתֵּר לְחֵי יִצְחָק עוֹלָם רַשְׁעִים  
 חֵיִים גְּמוּרִין לְגִדְהֵם שְׁנֹאמֶר • וְרֹבִים מִיִּשְׁנֵי אֲדַמְתָּ עֲפֹרִי  
 עוֹלָם וְאֵלֵה לְחַרְפוֹת לְדֹרֹתָ עוֹלָם בִּינֵינִים יוֹרֵדֵן לְגִידְהֵם  
 וּמִצְפֶּפֶץ

משם בא דמעין ב' בא ללא מעין והשם הוא כל ה' שלשה דברים  
שעליו נאמר עליו

בין משפחות דומה כמי ששרף את כל הסורה כולה ולא שיר ממנה

[illegible][illegible]

122 *Journal of Management Inquiry* 16(1)

(א) רש"י ד"ה ת  
 ספלה וד' ספלה וד'  
 (ב) תורה וד'  
 וספלה וד'  
 (ג) תורה וד'  
 וספלה וד'  
 (ד) תורה וד'  
 וספלה וד'  
 (ה) תורה וד'  
 וספלה וד'  
 (ו) תורה וד'  
 וספלה וד'  
 (ז) תורה וד'  
 וספלה וד'  
 (ח) תורה וד'  
 וספלה וד'  
 (ט) תורה וד'  
 וספלה וד'  
 (י) תורה וד'  
 וספלה וד'

נב' ואר' יצחק  
דברים מקרעין

במזל גדול שם  
בכל בטח' ג' ד'  
נמצאן במלך וס'  
שם המלך: ד' וס'  
ליום הדיון ב' ד'  
העולם הבא ש'  
קיים לעולם ע'  
שם המלך: ד' וס'  
דמסדרין:

(א) שבת  
שבת

תקוע צלצול  
בה פלשת השנה  
אנדרת שנה  
(הנהגה א.נ.)

קול העזר בקרא פ  
אלהים אל העז

הַשְׂמִיעַ לְהַשְׁמִיעַ לְהַשְׁמִיעַ  
לְהַשְׁמִיעַ לְהַשְׁמִיעַ לְהַשְׁמִיעַ  
לְהַשְׁמִיעַ לְהַשְׁמִיעַ לְהַשְׁמִיעַ  
לְהַשְׁמִיעַ לְהַשְׁמִיעַ לְהַשְׁמִיעַ  
(מִשְׁמֵר הַיָּד)

מחלקת המבחנים  
מחלקת המבחנים

במחירי תפארת  
והכל בעצמה  
הידי והידי  
[מאמץ, מ, ה]

1977 24.5  
1978 27.5  
1979 28.5

הוא לא יעלה  
רשע תעלה  
במחנה:

לְהַחֲזִיק בְּכָל הַיּוֹם  
וְלֹא יִשְׁכַּח

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח  
בְּיָמָיו  
לֹא תִקְרָא  
עוֹלָם

יין      נְתַתִּי סִמְנָה      (ה) חֲבֵדְתִּי אֶחָד

סלח עמי (סלח עמי)

ה'תשנ"ב  
בבית הדין  
המיוחד

אשר יבי רצו  
בית אבד אל רצו  
(כ) ראבד רצו  
אשר רצו רצו

הוא קובע, כי אין להבחין בין שני סוגי פיקציה, בין שיש בהם  
היגיון ובין שאין בהם.

היה זהו דבר. לוי מע  
היה זהו דבר. לוי מע  
היה זהו דבר. לוי מע

[Regarding Rabbi Yochanan's statement, "Three books are open on the New Year's day: those thoroughly righteous are inscribed immediately sealed for life, etc."], one may ask: How could Rabbi Yochanan make an absolute statement about this great and profound [Divine] judgment [on the New Year] on which all secrets of the world are suspended? [How could he assert] that "those thoroughly righteous are inscribed and immediately sealed for life"? Do all the righteous people live and do all the wicked ones die? Is it not true that the wicked and all its precious things belong to the wicked people? The Scriptures also cry out against [Rabbi Yochanan, as it is said], *there is a righteous man that perisheth in his righteousness.*<sup>174</sup> It is further stated, *there are righteous men, unto whom it happeneth according to the word of the Lord, that they shall be perished, and shall not be.*<sup>175</sup> Furthermore, [one may ask why Rabbi Yochanan absolutely stated [without qualification] that "the thoroughly wicked are inscribed and immediately sealed for death" when the verse states: *there is a wicked man that prolongeth his life in his evil-doing*]<sup>176</sup> All the prophets expressed astonishment on this phenomenon [the success and longevity of the wicked]. Thus, Jeremiah said, *Thou must be the right, O Eternal, if I were to contend with Thee, [yet will I reason with Thee: why doth the way of the wicked prosper?]*<sup>177</sup> Habakkuk said, *Why dost Thou show me iniquity, and beholdest mischief? And why are spoiling and violence before me?*<sup>178</sup> Again he states, *for the wicked doth beset the righteous; therefore right goeth forth perverted.*<sup>179</sup> Furthermore, has this Sage [Rabbi Yochanan] never seen the Book of Job which is replete with assurances on this [problem

פס' ר' יוחנן • פס' חזין המלך המשיח את שכל רדי שלם ואלון בו • גזירים גזרים  
נכתבין ותחמין לאלתר לחיים • הי כל הגזירים חיים וכל הרשעים מתים והלא פולם וכל  
המה שלו לרשעים הוא • הנכתובים נחזיו כבוד • יש גזיק אורב בגדוק •, וכתוב כי יש  
גזירים שפגע אליהם כמשה ורשעים •, וכל שכן • שפס רשעים גזרים נכתבין ותחמין  
לאלתר למיתה • שהכתוב אמר יש רשע מאריך ברצו •, וכל הנביאים אינן תמחין אלא  
על זה • האמר ידמיזו גזיק אתה ה' כי ארוב אלך וכו' •, האמר חבקוק לפה תראני את  
ועמל תביט וחד חסס לגבי •, האמר כי רשע מנחיד את הגזיק על כן יבא משפט  
מנוקל •, וכי לא ראה זה חזק ספר איך שעלם שהוא מלא תוכחות על זה • חזקירו  
ויו אמר מתחילה כן כי הגזירים מתקיימן ורשעים נכרתין • הויז נצות עד שהוא

כ' א/אור, דע' ד' י"ח

כחנא דא קמרן של ציטוים? עזר מן סבוותא דא קמין יחנא כסעמור על הפסח  
מקום סקסו חורפים דא חתמל ממה טיעד חסו על החסר ממה טיעדוהו דו.  
וחא כי כמה נטעים נעורים לא מחר ברוח השנים דא חסמס לפני חסו ומה חסוים  
נעורים נכלו ימים ואיד אמר סתלדקים הנעורים נכחני ונחמני ולאנחר לחיים והחסים  
למות. ויש מחלוקת הקוסים חלחל נטייתו סלין מעשי הדקים וסרסעים כדים לכני  
לסר ומי יודע מה הרעס סמלך ימים חוט לרק נחור כחפסויו סידועים אלל חסו  
יחנור וכו' סלדס הנכרס כחלי ימי סוס כחמ. ויש סלל רלו נחח חסלס א הנכרס  
מעשי כני לסר סלל סמור סקמיתו וחסמס הנכרס דא חתמל חסו חסמסית  
לסר נעולם חסל לסר עין לל סמיתו חסר נכרס. וסמל סמל' דל כחסלס סמר  
חמור כח כי חסמס חסמור לסר לנילס סמל קול סין חלד זא חכיותו חל' סס  
נכמור חמל כיה סמלי חמורס סלל סמל' לסר סרן לסל סל דקים נעורים וחסל סל

**פַּרְשָׁה ל ג**

1. AND GOD REMEMBERED NOAH, AND EVERY LIVING THING, AND ALL THE CATTLE, etc. (VIII, 1). *Thy righteousness is like the mountains of God; Thy judgments are like the great deep; man and beast Thou preservest, O Lord* (Ps. xxxvi, 7). R. Ishmael interpreted: To the righteous who accepted the Torah which was revealed on the mountains of God Thou shewest righteousness [i.e. love] reaching unto the mountains of God; but as for the wicked, who did not accept the Torah which was revealed on the mountains of God, Thou dealest strictly with them, even to the great deep. R. Akiba said: He deals strictly with both, even to the great deep. He deals strictly with the righteous, calling them to account for the few wrongs which they commit in this world, in order to lavish bliss upon and give them a goodly reward in the world to come; He grants ease to the wicked and rewards them for the few good deeds which they have performed in this world in order to punish them in the future world.<sup>1</sup>

א. (ח. א) ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה וגו' וכתוב (תהלים לו. ו) 'צדקתך ביהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושע ה' רבי ישמעאל ורבי עקיבא רבי ישמעאל אומר בזכות הצדיקים שקבלו את התורה שנתנה מהררי אל את עושה עמהם צדקה עד ביהררי אל אבל רשעים שלא קבלו את התורה שנתנה מהררי אל את מדקדק עמהם עד תהום רבה ר' עקיבא אומר אלו ואלו מדקדק עמהם עד תהום רבה הצדיקים עם הצדיקים וגובה מהם מעוט מעשים רעים שעשו בעולם הזה כדי להשפיע להם שלווה ולתן להם שכר טוב לעולם הבא משפיע שלווה לרשעים ונותן להם שכר מצוות קלות שעשו בעולם הזה כדי להפטר מהן לעתיד לבוא אמר ר' לוי

§ 2. THAT FEEDETH AMONG THE LILIES. R. Johanan had the misfortune<sup>1</sup> to suffer from gallstones for three and a half years. Once R. Hanina went to visit him. He said to him: 'How do you feel?' He replied: 'My sufferings are worse than I can bear.' He said to him: 'Don't speak so, but say "The faithful God".' When the pain was very great he used to say 'Faithful God', and when the pain was greater than he could bear, R. Hanina used to go to him and utter an incantation which gave him relief. Subsequently R. Hanina fell ill, and R. Johanan went to see him. He said to him, 'How do you feel?' He replied: 'How grievous are my sufferings!' He said to him: 'But surely the reward for them is also great!' He replied: 'I want neither them nor their reward.' He said to him: 'Why do you not utter that incantation which you pronounced over me and which gave me relief?' He replied: 'When I was out of trouble I could be a surety for others, but now that I am myself in trouble do I not require another to be a surety for me?'<sup>2</sup> He said to him: 'It is written, THAT FEEDETH AMONG THE LILIES. This means that the rod of the Holy One, blessed be He, lights only upon men whose heart is pliant like lilies.'<sup>3</sup> R. Eleazar said: It is like a man who had two cows,<sup>4</sup> one strong and the other weak. Which one does he work hard; is it not the strong one? So the Holy One, blessed be He, does not try the wicked, because they could not stand the trial, as it says, *But the wicked are like the troubled sea* (Isa. LVII, 20). Whom then does he try? The righteous, as it says, *The Lord trieth the righteous* (Ps. XI, 5), and also, *And it came to pass after these things, that God did prove Abraham* (Gen. XXII, 1), and it is also written, *And it came to pass after these things, that his master's wife cast her eyes upon Joseph* (Gen. XXXIX, 7). R. Jose b. R. Hanina said: A flax-beater does not beat his flax very vigorously when it is hard, for fear it should split, but if it is good flax, the more he beats it the better it becomes. So the Holy One, blessed be He, does not try the wicked, because they could not stand the trial, but He does try the righteous, as it says, *The Lord trieth the righteous*. R. Johanan said: When a potter tests his furnace, he does not test it with cracked jars, because a single blow would break them, but he tests it with sound jars, which can withstand many knocks. So the Holy One, blessed be He, does not try the wicked; and whom does He try? The righteous, as it says, *The Lord trieth the righteous*.

ב. (טז) 'הרעה בשושנים' רבי יוחנן אחישר ואבד חשש בעמרמורה תלת שנים וקלג סלק רבי חנינא למבקריה יתיה אמר ליה מה אית עליך אמר ליה אית עליי יותר ממשאי אמר ליה לא תתרי אומר בן אלא הוי אומר האל הנאמן עד הנה צערא קשי עלוי הנה אמר האל הנאמן וכד הנה מקשה עלוי צערא יותר מערבו הנה סלק רבי חנינא אמר עלוי מלה ומה נסב נסב לקטר יומין אחשש רבי חנינא סלק רבי יוחנן למבקריה אמר ליה מה אית עליך אמר ליה מה קשין טן תיסורין אמר ליה ומה שקרן מרבה אמר ליה לא אגא פני להון ולא לאגריהון אמר ליה למה לית את שומר נהימא מילתא דיהוית אמר עלי ואיתגסיב נסב אמר ליה עד תינא מלכר הוינא ערב לאתרגין וכדין דאגא מלגיו לית אגא פני אתרגין דיערבוני אמר לו קתיב 'הרעה בשושנים' אין שרביטו של הקדוש ברוך הוא ממשמש וקא אלא עבני אדם שלעם רח בשושנים.

אמר רבי אלעזר לבצל הבית שהיו לו שתי סרות אחת פחה יפה ואחת פחה רע על אי זו מהן הוא מטריח לא על אותה שבפחה יפה קה אין הקדוש ברוך הוא מנסה את הרשעים למה שאינן יכולין לעמוד דקתיב (ישעיה נז. כ) 'והרשעים פים נגרש' ומי הוא מנסה הצדיקים שנאמר (תהלים יא. ה) 'ה' צדיק יבחן' (בראשית כב. א) 'ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם' וקתיב (שם לט. ו) 'ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף'.

אמר רבי יוסי ברבי חנינא פשטני זה בשפשתנו קשה אינו מקיש עליו ביותר למה שהיא פוקעת ובשפשתנו יפה כל שהוא מקיש עליה היא משבחת והולכת קה אין הקדוש ברוך הוא מנסה לרשעים שאין יכולין לעמוד ומנסה הצדיקים שנאמר 'ה' צדיק יבחן'.

אמר רבי יוחנן חילור נהה לשחא בודק בבשנו אינו בודק בקנקנים מרועים למה שפין שמקיש עליהם הן נשברין ובמי הוא בודק בקנקנים יסים שאף על פי שמקיש עליהם כמה פעמים אינן נשברין קה אין הקדוש ברוך הוא מנסה את הרשעים ומי הוא מנסה הצדיקים שנאמר 'ה' צדיק יבחן'.

5

Robert Frost,

A MASQUE OF REASON

*A fair oasis in the purest desert.*

*A man sits leaning back against a palm.*

*His wife lies by him looking at the sky.*

Man You're not asleep?

Wife No, I can hear you. Why?

Man I said the incense tree's on fire again.

Wife You mean the Burning Bush?

Man The Christmas Tree.

Wife I shouldn't be surprised.

Man The strangest light!

Wife There's a strange light on everything today.

Man The myrrh tree gives it. Smell the rosin burning?

The ornaments the Greek artificers  
Made for the Emperor Alexius,  
The Star of Bethlehem, the pomegranates,  
The birds, seem all on fire with Paradise  
And hark, the gold enameled nightingales  
Are singing. Yes, and look, the Tree is troubled.  
Someone's caught in the branches.

Wife So there is.  
He can't get out.

[ 587 ]

Man He's loose! He's out!

Wife It's God.

I'd know Him by Blake's picture anywhere.

Now what's He doing?

Man Pitching throne, I guess,

Here by our atoll.

Wife Something Byzantine.

*(The throne's a plywood flat, prefabricated,*

*That God pulls lightly upright on its hinges*

*And stands beside, supporting it in place.)*

Perhaps for an Olympic Tournament,

Or Court of Love.

Man More likely Royal Court—

Or Court of Law, and this is Judgment Day.

I trust it is. Here's where I lay aside

My varying opinion of myself

And come to rest in an official verdict.

Suffer yourself to be admired, my love,

As Waller says.

Wife Or not admired. Go over

And speak to Him before the others come.

Tell Him He may remember you: you're Job.

God Oh, I remember well: you're Job, my Patient

How are you now? I trust you're quite recovered.

And feel no ill effects from what I gave you.

[ 588 ]

Job Gave me in truth: I like the frank admission.

I am a name for being put upon.

But, yes, I'm fine, except for now and then  
A remisscent twinge of rheumatism.

The let-up's heavenly. You perhaps will tell us

If that is all there is to be of Heaven,

Escape from so great pains of life on earth

It gives a sense of let-up calculated

To last a fellow to Eternity.

God Yes, by and by. But first a larger matter.

I've had you on my mind a thousand years

To thank you someday for the way you helped  
me

Establish once for all the principle

There's no connection man can reason out

Between his just deserts and what he gets.

Virtue may fail and wickedness succeed.

'Twas a great demonstration we put on.

I should have spoken sooner had I found

The word I wanted. You would have supposed

One who in the beginning was the Word

Would be in a position to command it.

I have to wait for words like anyone.

Too long I've owed you this apology

For the apparently unmeaning sorrow

You were afflicted with in those old days.

But it was of the essence of the trial

You shouldn't understand it at the time.

It had to seem unmeaning to have meaning.

And it came out all right. I have no doubt

You realize by now the part you played

[ 589 ]



Arnold Lustiger, Before  
Hashem You shall be Purified  
 (Bar on Yamim Noraim)

1016 פירק 5  
 קדוה: כי ביום נגילה פנינו  
 שנה ביום  
 נגיל פנינו כדע שם נגיל שדור:  
 כי בעד תגליון  
 ותפיל אם סתרא בעד האשגב  
 מידע בשש רכבו לכוא  
 מידע אחרו פעמי מרכבותיו:  
 כי חכמות  
 תענינה אפרהיא תשוב אפרהיה  
 לה: כי חלא  
 יתקנו שלל רחם רחמנים לראש  
 זכר שלל צבעים

אשרי ידעי תרועה ידוע באור פניך יהלכון.

Each of the following three verses is recited responsively, chazzan [or tokef] then congregation.  
 אשרי ידעי תרועה ידוע באור פניך יהלכון.  
 בשמך יגליון כל היום, ובצדקתך ירומו.  
 כי תפארת עצמו אמת, ובצדקתך תרום קרנו.

Every Jew is obligated to sustain similar emotions on Rosh Hashanah. The required response to the shofar, which the Rambam refers to as awakening from sleep, is the abrupt, tragic realization that the false assumptions upon which we build our lives have come crashing before our eyes. We are jolted with the sudden awareness of the grievous extent to which our actions have alienated us from God. Amidst the panic of this experience, we have neither the intellectual nor the emotional fortitude to adequately express remorse, resolve, confession, or even prayer. We find ourselves alone, bereft of our illusions, terrified and paralyzed before God.

In the Book of Judges, the story is told of the decisive military defeat and the humiliating death of the pagan general Sisera at the hand of the Israelites. In a song of praise for this victory, the prophetess Deborah portrayed the mother of Sisera waiting at her window for her son's victorious return from the battle against the Israelites as he had indeed done so many times in the past (Judges 5:28). Yet, although overtly anticipating her son's triumphant return, in a deep recess of her heart Sisera's mother tragically sensed that this time he was in fact never coming home again. *Tosafot* states that we are obligated to hear a total of 100 shofar blasts on Rosh Hashanah, to parallel the 100 cries of Sisera's mother as she waited in vain at that window.<sup>12</sup> Why does the story of a pagan mother awaiting her barbaric son form the halakhic basis for the required number of shofar sounds that are blown on Rosh Hashanah? Because upon hearing the piercing tones of the shofar, we must experience a similar emotion; as we awaken from spiritual complacency, we must witness our own illusions being relentlessly shattered.

אשרי ידעי תרועה ידוע באור פניך יהלכון.  
 בשמך יגליון כל היום, ובצדקתך ירומו.  
 כי תפארת עצמו אמת, ובצדקתך תרום קרנו.

אשרי ידעי תרועה ידוע באור פניך יהלכון.  
 בשמך יגליון כל היום, ובצדקתך ירומו.  
 כי תפארת עצמו אמת, ובצדקתך תרום קרנו.

אשרי ידעי תרועה ידוע באור פניך יהלכון.  
 בשמך יגליון כל היום, ובצדקתך ירומו.  
 כי תפארת עצמו אמת, ובצדקתך תרום קרנו.

אשרי ידעי תרועה ידוע באור פניך יהלכון.  
 בשמך יגליון כל היום, ובצדקתך ירומו.  
 כי תפארת עצמו אמת, ובצדקתך תרום קרנו.

אשרי ידעי תרועה ידוע באור פניך יהלכון.  
 בשמך יגליון כל היום, ובצדקתך ירומו.  
 כי תפארת עצמו אמת, ובצדקתך תרום קרנו.

אשרי ידעי תרועה ידוע באור פניך יהלכון.  
 בשמך יגליון כל היום, ובצדקתך ירומו.  
 כי תפארת עצמו אמת, ובצדקתך תרום קרנו.



R. Joseph B. Soloveitchik,

Tradition 17 (1978):77

*A Tribute to the Rebblitzen of Talne*

pass on? I admit that I am not able to define precisely the messianic role of the Jewish mother. Only by circumscription I hope to be able to explain it. Permit me to draw upon my own experiences. I used to have long conversations with my mother. In fact, it was a monologue rather than a dialogue. She talked and I "happened" to overhear. What did she talk about? I must use an halakhic term in order to answer this question: she talked me-livana de-yoma. I used to watch her arranging the house in honor of a holiday. I used to see her recite prayers; I used to watch her recite the sidra every Friday night and I still remember the nostalgic tune. I learned from her very much.

Most of all I learned that Judaism expresses itself not only in formal compliance with the law but also in a living experience. She taught me that there is a flavor, a scent and warmth to mitzvos. I learned from her the most important thing in life — to feel the presence of the Almighty and the gentle pressure of His hand resting upon my frail shoulders. Without her teachings, which quite often were transmitted to me in silence, I would have grown up a soulless being, dry and insensitive.

The laws of Shabbat, for instance, were passed on to me by my father; they are a part of mussar avikha. The Shabbat as a living entity, as a queen, was revealed to me by my mother; it is a part of torat Imekha. The fathers knew much about the Shabbat; the mothers lived the Shabbat, experienced her presence, and perceived her beauty and splendor.

The fathers taught generations how to observe the Shabbat; mothers taught generations how to greet the Shabbat and how to enjoy her twenty-four hour presence.